

La nova Beata Sor Catalina Labouré

La vida de l'Església no és pas exhaurida encara, continuament dona nous fruits, en el seu jardí s'hi cullen novelles flors, i en el firmament de la seva santedat hi van apareixent altres estrelles. En els dos diumenges anteriors eren enlairats successivament a l'honor dels altars l'humil verge de Lucca, Gemma Galgani, i el jesuïta Pare Pignatelli, avui ho serà la gran vident extraordinàriament afavorida pel cel distingida filla de la Caritat Sor Caterina Labouré.

Es filla del pare de la caritat S. Vicenç de Paül, al qual l'Humanitat a aquest any ret homenatge per escaure's el tercer Centenari de la fundació de la seva gran obra d'amor. Fou l'instrument de la Providència, per a guarir, o almenys aminorar, en la nació veïna malvestats semblants a les que actualment sofrim nosaltres, i les aparicions de la Verge de que fou objecte, foren el presagi del dogma consolador de la Immaculada ratificat plenament per les escaigudes anys després a la gruta de Lourdes, i de les quals també en celebrem aquest any el setantia cinc aniversari.

Tot aquest seguit de coincidències ens mouen a donar de la nova Beata les següents dades biogràfiques.

Nasqué a Fain-les-Montiers, diòcesis de Dijon (França) el dos de maig de 1806. Batejada a l'endemà amb el nom de Zoe, l'humilitat de son naixement no li impedi assolir una virtut distingida.

Excel·lí ben prompte en la pietat singularment mariana, i una decidida vocació religiosa, i l'expressa voluntat del seu fundador la portaren a ingressar entre les filles de Caritat. Tot seguit de la seva entrada, i immediatament d'acabada la prova comença la sèrie de fets extraordinaris.

Primerament S. Vicenç de Paül, qui en la darrera de successives visions li descobrís el gran consol d'haver obtingut del Cel, fossin salvades de la Revolució francesa les dos grans famílies religioses per ell fundades. Jesús, qui durant nou mesos consecutius se li fa patent en l'Eucaristia durant la Sta. Missa, i per últim la Verge Maria, la regala amb dos aparicions extraordinàries. La del 18 de Juliol de 1830, vigília de la festa del seu Fundador en la que se li confirmava, que li havia estat predit per aquest, de que en mig dels greus esdeveniments polítics que s'apropaven foren salvades les dos Comunitats. Patí, mentre en les demés era precís, que hi haguessin víctimes.

Lo extraordinari del fet, i la singularitat de la confiança, alegre i penosa alhora, no feren altra, que recloure-la en una pregona humilitat, i absolut silenci, preparant-la a ulteriors gràcies.

El 27 de Novembre del mateix any nova aparició de Maria en la que li fou feta la gran promesa de la singular protecció de la Verge als qui portessin la Medalla, segons el model que Ella l'indicava, i que és coneguda pel poble, ratificant-ho la Litúrgia, amb l'escaient títol de Medalla Miraculosa. Aquesta és la penyora, breu compendi de les virtuts i grandeses de Maria, font de tota mena de gràcies que ens fou donada pel cel per l'intermedi de la nova Beata.

Sor Caterina, reliquiari de sublims secrets i confident de missatges divins, continua empró la seva vida dins la simplicitat més profunda, i passa quaranta anys entregada a la glòria de Déu, i al bé del pròxim sense que, segons diu el St. Pare, els ulls superficials hi descobreixin res d'extraordinari, a no ésser el compliment exacte i fidel del seu deure. La virtut i santedat d'aquesta vida, coneguda de Déu, però amagada al món com tantes altres, esgotada a París el 31 de Desembre de 1876, és la que degudament provada en virtut dels milacles de aprovats el 13 de Febrer, i publicats el 12 de Març d'aquest any, serà proclamada solemnement a Roma el dia d'avui.

Es altra flor que en aquest mes de Maig esclata en el verger de Maria, a la qual la Beata està tan íntimament lligada, i que l'Església (frena a glòria de Déu, a honor de la Congregació de Filles de la Caritat, i en la proposa com exemplar i especial interessora singularment pels devots de la Medalla Miraculosa.

dos de humorismo que poseia Aristófenes. De asuntos económicos no sabe nada, su gestión fué desastrosa, aunque procuró, con prudencia que le honra, firmar lo de trámite y no llevar a la "Gaceta" ninguna disposición de envergadura.

El presidente del Consejo, siempre ha tenido predilección por los asuntos ministeriales; sabía, antes de ser ministro, que para ser cabo hay que aprenderse las Ordenanzas militares, y que desde los aviones apenas se divisan los cuerpos de Ejercito cuando van tocados con cascacos de tono gris. Dados sus profundos conocimientos sobre esta materia, el comité revolucionario, por unanimidad le confirió el cargo de ministro de la Guerra.

También es notorio que en Hacienda está bien, pues un señor que durante muchos años ha vivido con el sueldo de oficinista del Estado, que allá en su juventud cobraría anuales de 1.500 a 2.000 pesetas, es capaz de hacer las pesetas duros.

Lo que no sabemos que tenga el Sr. Azaña son conocimientos diplomáticos.

Además su aspecto físico no es el apropiado para asistir a recepciones en las suntuosas embajadas. En simpatía le aventaja el Sr. Lerroux. El jefe de los radicales desempeñaría un papel lucidísimo al frente de un Consulado de primera en la Indochina. Sin embargo el señor Azaña debe estar magnífico en el cuarto de banderas asistiendo a una reunión de coroneles malhumorados.

Yo me atrevería a aconsejar a los carreteros que nombraen patrón a don Indalecio Prieto. Este ministro por su desenvoltura en el hablar pasará a la historia como ejemplo del bien decir.

EMIGDIO MOLINA.

Frases del Sr. Azaña

En el Congreso: Al preguntarle Gil Robles: ¿Es que S. S. tiene distinto criterio de interpretación de la ley cuando la aplica a las derechas? Responde: ¡Claro!!!

Y a continuación: Yo me avergonzaría si sus señorías me aplaudiesen.

Cuando el jubileo de magistrados. Dirá la Constitución lo que quiera... lo que yo digo...

En las elecciones últimas. Al no haber podido alcanzar las uvas... ¡Burgos podridos!!

Y ahora una frase ática de Benavente: —Quisiera ser gobernado con educación.

PARTICULES

PARADIS

Si Adam no hagués pecat, ¿què hauria estat la terra en mig de l'univers, sinó un escull al mig del mar; sinó un palet al mig del riu; sinó un branca al mig de l'ire on l'home hagués posat els peus, per a cantar a l'Altíssim com un ocell felí, fins a l'hora inefable d'esguardar l'infinit, obrir les ales i volar?

MIQUEL MELENDRÉS, pvre.

EL PONCIO DE JAEN "El Pueblo Católico" suspendido y su Director deportado

Un nuevo atropello se ha registrado por el gobernador de Jaén contra nuestro querido colega de aquella provincia "El Pueblo Católico".

Hace días el gobernador multó, como ya saben nuestros lectores, al director de dicho diario don Bernardo Ruiz, con la cantidad de 250 pesetas, que fueron satisfechas en el acto.

Más tarde le volvió a multar con la cantidad de 500 pesetas, negándose el director a pagarlas.

Transcurridos los diez días que marca la ley, el gobernador ordenó que dicho director fuese encarcelado, y anunció al señor Ruiz que si la multa no era pagada en el acto serían deportados el propietario del periódico, que en nada había intervenido, y el director, sin preocuparse si la ley, manda o permite tales iniquidades.

Ante este anuncio fué pagada la multa, y entonces el señor gobernador anunció al director que sería deportado y que el periódico "El Pueblo Católico" quedaba suspendido, y no podría volver a publicarse hasta que se nombrase otra persona director, persona que, según decía el auto, tenía que ser solvente.

Además, prohíbe volver a escribir ni siquiera a actuar de redactor al señor Ruiz en ningún periódico de la provincia.

Este nuevo atropello, de la serie que ese gobernador viene cometiendo con "El Pueblo Católico", colma ya todas las medidas. Se registra un caso único en la historia de que un gobernador, haciendo caso omiso de la ley, prohíba el ejercer una profesión a un individuo, y además, invadiendo el campo del ministro de la Gobernación, le deporte.

Felicitemos al periódico y a nuestros queridos amigos director y propietario por esa sañuda persecución de que vienen siendo objeto, pero... ya se volverán las tornas, y entonces, ya veremos.

Tribunal de Selección Profesional de ingreso al Magisterio

- DISTRITO UNIVERSITARIO DE BARCELONA
- Lista de cursillistas del grupo 2.º de la provincia de Tarragona aprobados por este Tribunal universitario:
- Maestros
- Antonio Quintana Mari.
 - Emilio Ortiga Sardá.
 - Miguel Vall Sarobé.
 - Manuel Tejero Bellazuelo.
 - Manuel Salas Vidales.
 - Martin Rouret Collol.
 - Francisco Oliva Anguera.
 - Eloy Mestre Jofre.
 - José Pons Carcellé.
 - Ernesto Niñerola Bonet.
 - Antonio Rovira Pardo.

- Enrique Monné Doménech.
 - José Ortoneda Budi.
 - Jaime Nino Grimau.
 - José Pons Orpinell.
 - Jaime Solé Sans.
- Maestras
- Consuelo Sempere Sanjorge.
 - Mercedes Moros Forgas.
 - Amalia Serra Castellvi.
 - Concepción Solsona Cullera.
 - Pilar Tuset Almazán.
 - Adelina Monlleó Freixas.
 - Milagro Marzal Orquín.
 - Justa Massot Pascual.
 - Montserrat Meléndres Rué.
 - Concepción Vilá de Salvador.
 - Josefa Panadés Ciutat.
 - Ana Povill Vallés.
 - Teresa Poblet Recasens.
 - Raimunda Palau Malendres.
 - Maria Molas Ferrés.
 - Luisa Vidal Pardell.
 - Adelina Sabaté Giró.
 - Maria Rifort Blasi.
 - Dolores Marimón Batalla (Maestra del 2.º escalafón)
- Barcelona, 26 de mayo de 1933.— El secretario, J. Vergés. — Rubricado. — V.º B.º — El presidente, J. Amorós. — Rubricado.
- DISTRITO UNIVERSITARIO DE BARCELONA
- Lista de cursillistas del grupo primero de la provincia de Tarragona, aprobados por este Tribunal universitario:
- Maestros
- Antonio Cleofé Aquilué.
 - Antonio Fernández Sáinz de Ugarte.
 - José Ardít Turón.
 - José Gil Coll.
 - José Juncosa Panadés.
 - Francisco Llasera Lluza.
 - Blas Domingo Miquel.
 - José Ibarz Chocarro.
 - Jesús Alsina Salla.
 - Manuel Andreu Segura.
 - Manuel Galcerán Puchol.
 - Wandegrisillo Granell Gasco.
- Maestras
- Maria Ibarz Aznárez.
 - Josefa Felip Mestres.
 - Rosa Cristina Casals Carín.
 - Teresa Bou Güell.
 - Trinidad Consarnau Sabaté.
 - Carmen Just Durán.
 - Concepción Ayllón Torrente.
 - Josefa Jornet Ribes.
 - Juliana Cofino Barbera.
 - Mariana Inglés Jijóan.
 - Juana Doménech Montaña.
 - Maria de los A. Ibarz Chocarro.
 - Concepción Jané Anguela.
 - Maria Teresa Canals Domingo.
 - Cinta Marco Porras.
 - Maria Bargalló Perelló.
 - Josefa Barbat Miracle.
 - Francisca Bassa Girona.
 - Josefa Fortuño Cid.
 - Concepción Argilaga Vallverdú.
 - Carmen Audí Piñol.
 - Maria Escoda Gil.
- Eladi Cofino Izquierdo (Maestra del 2.º escalafón)
- Barcelona, 26 de mayo de 1933.— El secretario, J. Vergés. — Rubricado. — V.º B.º — El presidente, J. Amorós. — Rubricado.
- El que profesa amor a una idea, a un institución, a un sentimiento y viendo que el enemigo los combate, abandona a su Prensa, demuestra no poseer talento práctico, alma de apóstol.

Acumulación de carteras

La Ley de Incompatibilidades no reza para el Sr. Azaña, que, al paso que sigue, sin tardar, se va a quedar sólo en el Ministerio, desempeñado todas las carteras. Ya acumula cuatro: Presidencia, Guerra, Hacienda, y por ausencia del ministro, la de Estado. Nadie suponía que el antiguo secretario del Ateneo poseía conocimientos tan dispares y complejos.

Hasta la sociedad es sabido que la República no cuenta con hombres preparados para gobernar. Se han dado los cargos, no a los capacitados, sino a aquellos que conspiraron con mayor fidelidad y entusiasmo.

Hoy para optar a un alto empleo no se exhiben los títulos y certificados, basta con demostrar que se dió un grito subversivo en los tiempos de la Mo-

narquía o que por unas horas se fué portador de un paquete de bombas o pistolas.

Así observamos que frente a la dirección General de Prisiones hay un alienista sin más méritos que haber predicados a los campesinos de Córdoba que las hoces también valen para segar cabezas, y que las cárceles debían desaparecer.

Otra muestra de como se hacen las designaciones de representantes de España para los congresos y conferencias internacionales es el nombramiento del Sr. Nicolau d'Olwer para presidente de la comisión que ha de ir a la Conferencia Económica de Londres. Este ex ministro está especializado en estudios griegos, conoce, seguramente, los centímetros que tenía el cráneo de Sécrates y los gra-

ALMACENES MARSOL

HOY DOMINGO GRAN EXPOSICION de Novedades para Verano

Elocuentes palabras, del Exmo. Sr. Dr. D. José Mª Salvador y Barrera en elogio de Menéndez Pelayo. pronunciado hace 21 años, en el Senado siendo Obispo de Madrid, Alcalá

Al ocurrir el fallecimiento de don Marcelino Menéndez Pelayo, en 19 de Mayo de 1912, en Santander, toda España, oficial y privadamente manifestó con solmnes actos religiosos y literarios su profundo dolor por la pérdida del gran polígrafo, reconocido por todos como una inteligencia soberana y como una gloria de la Iglesia y de la ciencia patrias.

La Iglesia, los Cuerpos legislativos, las Universidades y Academias numerosas Corporaciones públicas y privadas, periódicos y revistas le dedicaron solmnes y públicos homenajes y artículos encomiásticos y apologeticos.

Podría escribirse un voluminoso libro, recogiendo y ordenando cuanto se hizo y se escribió en honor de Menéndez Pelayo a raíz de su fallecimiento. Nosotros hemos ido reuniendo innumerables materiales sobre este asunto. Mucho celebráramos poderlos transformar en un tomo. Interin se haga semejante trabajo, es conveniente dar a conocer los materiales dispersos y hoy no complacemos en recordar el breve y elocuente discurso con el cual el Rdm. Dr. D. José Mª Salvador y Barrera, entonces Obispo de Madrid-Alcalá y años después arzobispo de Valencia, se asció en el Senado a las manifestaciones de duelo del Gobierno y de los diferentes sectores de la Alta Cámara.

Con su recuerdo, honramos doblemente al ilustre Prelado y al doctor Menéndez Pelayo, en estos días en que conmemoramos el vigésimo primero aniversario del fallecimiento del inmortal autor de las Ideas Estéticas en España y de La Ciencia española y tantas y tantas otras obras como pudiéramos citar.

Dijo así el doctísimo Dr. Salvador y Barrera, en la sesión del 21 de Mayo de 1912: "He pedido la palabra, señores senadores, para adherirme en nombre de la Iglesia, que tengo el honor de representar aquí, a la expresión de duelo que hizo la Cámara ayer en honor del señor Menéndez Pelayo, porque si el inmortal polígrafo fue y será perpetuamente honra insignne de la Patria y ornamento clarísimo de las letras y ciencia españolas, también fue un hijo preclaro de la Iglesia, devoto y fervoroso, cuya palabra y cuya pluma incomparables, lo mismo que su entendimiento extraordinariamente genial y poderoso, estuvo siempre al servicio de sus derechos, de su dogma y de su gloriosa historia. Por eso la Iglesia, que en estos días de dolor nacional eleva sus oraciones por el sapientísimo propugnador y defensor invencible de la verdad

cristiana, prestará su concurso y bendecirá todo lo que hagan el Estado y el pueblo español para honrar su memoria y en sufragio de su alma".

El Rdm. Prelado en su hermoso elogio supo expresar y sintetizar admirablemente las excelas dotes morales e intelectuales que tanto distinguían a Menéndez Pelayo. El entonces Obispo de Madrid-Alcalá tenía verdadero afecto al egregio escritor y apologeta, católico y cuantas veces había acudido a él, siempre le secundó rendidamente y fueron para él sus indicaciones, sagrados mandatos. Son prueba de lo que decimos la tan ponderada Carta de Menéndez Pelayo al Obispo de Madrid-Alcalá y el angélico discurso que sobre Los Actos Secramentales escribió por encargo suyo para el Congreso Eucarístico Internacional celebrado en Madrid en 1911.

El discurso transcrito señala clarísimamente la gratitud de la Iglesia a uno de sus hijos más insignes y de la manera como la Iglesia se asoció al homenaje de España a favor de Menéndez Pelayo, lo revelan en grande los solmnes Oficios fúnebres celebrados en todas las Catedrales españolas y los imponentes Responsos Pontificales, en que los propios Cardenales, Arzobispos y Obispos eran oficiantes. Se le dedicaron a Menéndez Pelayo otros muchos pios sufragios, Misas de Comunión y solmnes actos literario-musicales en innumerables colegios, academias y corporaciones de todas las regiones de España.

Lea nuestra juventud el elocuente elogio de uno de nuestros Prelados más eminentes. Sin un piadoso recuerdo y un indicador de los altísimos prestigios que adornaban a Menéndez Pelayo. Maestro eminente de la patria, sus enseñanzas son perenne luminosa doctrina que guía y educa. En los libros del excelso montañés aprenderán los españoles a ser amantes de su fe, de su ciencia y de su patria. Bien claramente lo afirmó el Prelado que de Cate-drático del Santo Monte de Granada llegó a ser, después de pasar por las Sedes Episcopales de Tarazona y de Madrid-Alcalá, Arzobispo de Valencia.

FRANCISCO NEBOT Y TOMAS
Profesor de la Universidad de Barcelona

Certificados

de Penales, última voluntad, Obras Públicas, presentación de documentos, informes de expedientes, legalización fincas, gestiones todo centro.

Fdo. Gil, Jaén, 7, Madrid.

La gran Diada Catequística a Montserrat

Ha desvetllat arreu de nostra terra, pregon entusiasme i general animació, l'anunci de la gran "Diada Catequística" que té de portar-se a cap a Montserrat, el dia 25 de Juny, organitzada pel Comitè interdiocesà de Pedagogia religiosa.

Vins a nosaltres arriben falagües noves dels preparatius que en la major part de les parròquies de nostra Arxidiocesi venen portant-se a terme per a cooperar al major èxit de la "Diada".

També la capital enviarà a Montserrat nodrides representacions d'infants dels seus Catecismes. Segons se'n assabenta, el nombre de nens tarraconins que pujaran al Santuari s'apropa dels dos-cents.

No cal dir la joia dels petits com es de pregon, en veure com poden convertir en realitat un bell somni i com bullen els nostres Catecismes, en preparatius, confeccionant distintius, assajant cants, i fent-se comentarís de tota mena.

Per al viatge s'han emparaulat uns magnífics autobusos, a fi de poder oferir les màximes comoditats i seguretat.

Com sigui que han estat diverses les persones que han mostrat tenir goig de puguer acompanyar els petits, a la "Diada", ha estat retingut un nombre limitat de places per a persones majors, a les qui es prega facin les inscripcions a la major brevetat possible.

El preu de les inscripcions, és de 11 pessetes per a les persones grans (anada i tornada de Montserrat) El pagament deu fer-se en el moment de l'inscripció.

Les inscripcions poden fer-se al Seminari o en qualsevol de les parròquies de la capital.

Oportunament anirem donant detalls.

Refugio de los pecadores

Estar en el mes de Mayo y no dedicar una de las crónicas, de los artículos del mes a María la Madre dulcísima que tenemos en los cielos, no es posible ¿verdad?

Una de las facetas más hermosas, más consoladoras, más tiernas entre las que se pueden estudiar en la Santísima Virgen es esta cuyo título encabeza estos renglones: "Refugio de pecadores!" Y por eso la he elegido con preferencia a las restantes para decir aquí lo que es María en la historia tan extensa de las conversiones de las almas, entresacando de las muchísimas que se podrían citar tres, de mujer una, de hombres dos y de estos uno de ellos español y a quien conocí y admiré por la firmeza de su conversión, por la confianza de niño con que después de salvado milagrosamente de la doble muerte del alma y del cuerpo se volvió a Dios y a la Virgen a quien dedicó un libro titulado "De la serpiente a la Virgen" en el que dijo que todo el fuego, todo el agradecimiento de su alma que sentía hondamente se vertiera en las páginas de esa obra que la pluma de Sebastián de Luque ofrendó a Aquella que tal amor de predilección le había demostrado.

Sebastián de Luque murió hace unos años; su conversión y su curación fueron públicas, por eso las refiero hoy que de conversiones debidas a María se trata. Militó en su primera juventud casi adolescente aun en la extrema izquierda... de entonces. La de ahora hubiera repugnado a los extremistas aquellos... Escribió, discursó, propagó las doctrinas erróneas, se hizo un

nombre entre los de su campo.

Cayó enfermo ingresando en el Hospital aquí en Madrid.

Las Hermanas al ver su gravedad y... la gravedad mayor de su alma, apelaron a su recurso habitual; le pusieron la Medalla Milagrosa.

La enfermedad avanzó, el peligro era inminente, el propagandista y escritor izquierdista no quería oír hablar de confesión. Su mujer una niña casi, como casi él, rezaba...

Se empezó en el Hospital una Novena a la Milagrosa.

Una mañana, el doble milagro se operó por mediación de la Madre de los pecadores.

Curó el cuerpo y curó el alma.

Luque se confesó, abjuró sus errores y desde ese día, ni por instigaciones que los suyos — furiosos como es de suponer — le hicieran para que volviera a sus filas, y aunque en el hogar se pasaron horas de verdadera miseria material hasta que pudo el escritor y periodista abrirse camino en nuestro campo, jamás volvió a recaer en las faltas pasadas, quemó lo que había adorado, adoró lo que había quemado y era de ver con qué sencillez y docilidad aprendía el catecismo que le enseñaba su mujer.

Fue propagandista entusiasta de las enseñanzas católicas, trabajó batalló en defensa de la causa de Cristo y hubiera hecho mucho de no haber cortado la muerte su vida que había ofrendado por completo a Jesús y a María, la Madre Milagrosa que le había llevado al puerto de la Verdad y del Bien.

MARIA DE ECHARRI

Domingo, 28 Mayo.

Los Precursores

Visitando el Tesoro de la Catedral de Toledo, H. V. Morton, enviado especial del diario socialista inglés "The Daily Herald", se hace la siguiente reflexión; que reproducimos del número llegado ayer:

"Nunca antes de ahora me había dado cuenta de las bellezas que deben haber desaparecido durante la disolución de los monasterios ingleses. Todas nuestras catedrales y monasterios poseían tesoros como este de Toledo. ¡Pienso que el "Defensor de la Fe" se metió en el bolsillo entre 14 y 15 millones de libras esterlinas! El oro y la plata se calcularon a precio de lingote."

"Las estatuas y otros tesoros que valdrían ahora cien veces su peso en oro, fueron vendidos, por lo que pudo obtenerse en realidad en toda Inglaterra, muchas veces en los claustros de los monasterios abandonados." "Se mira al Tesoro de Toledo y se piensa con asombro qué maravillas del arte mediceval cayeron

en los crisoles de Inglaterra durante el reinado de Enrique VIII."

H. V. Morton ignoraba quizás que el destino del Estado laico ha sido siempre destruir tesoros y riquezas artísticas y la misión de la Iglesia conservarlos. En España, ejemplos más recientes (alguna como el de las estatuas de Pedro de Mená, recentísimas) fundamentan esa convicción. Tesoros destruidos, monasterios maravillas de arte en ruinas, subastas a precio ínfimo... Ahora hace cien años hubo de todo esto en España. Afortunadamente volvieron pronto los religiosos, y la Iglesia pudo ejercer su tutela. Porque lo que no se pudo restituir ha corrido la misma suerte que los tesoros de tiempos de Enrique VIII.

RESTAURANT BUENSUCESO

CALLE BUENSUCESO, NUMS. 6 y 8, al lado de la Rambla de Canaletas y muy cerca de la Plaza de Cataluña. Se sirve a la carta a todas horas.

BARCELONA

Difficilmente se encontrará en el mundo entero un remedio más famoso

El escudo de la Orden del Carmen (garantía de su legitimidad), de relieve en el frasco e impreso en la etiqueta, es la máxima garantía de su eficacia en mareos, indigestiones, náuseas, vómitos, desmayos, partos, etc.

AGUA DEL CARMEN DE LOS CARMELITAS DESCALZOS DE TARPAGONA

Únase más de dos días de fama mundial

DON JOAQUIN MONTEVERDE AYET

ABOGADO

Vocal de la Comisión organizadora de los Somatenes de Cataluña - Ex-Alcalde de esta ciudad
Ex-Diputado provincial - Caballero de la Orden de Isabel La Católica

Falleció ayer, a los 67 años de edad

confortado con los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Su afligida esposa, Teresa Jordi, hijos Francisca, Luis, Teresa y Pilar, madre Magdalena Ayet, hijo político Isaias R. Padilla, hermanas Sofia, Juan y José, hermanas políticas María Jordi y Magdalena Vallespinosa, nietos, sobrinos, tíos, primos y demás parientes al comunicar a sus amigos tan sensible pérdida, les ruegan le tengan presente en sus oraciones y asistan hoy, a las once y media a la casa mortuoria, Rambla 14 de Abril, núm. 14, para acompañar el cadáver a la iglesia parroquial de San Juan Bautista y a su última morada.

Los funerales para el eterno descanso de su alma se celebrarán mañana, lunes, a las once de la mañana, en la citada Parroquia.

Tarragona, 28 de Mayo de 1933.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Emmo. señor Cardenal-Arzbispo de esta Archidiócesis y los Reverendísimos Obispos de Tortosa, y Tarazona han concedido indulgencias en la forma acostumbrada.

Don Pedro Caravaca Rogé

que falleció alevosamente en Sevilla el 20 del actual

(E. P. D.)

Sus afligidos: esposa, hijos, madre, hermanos, hermanos políticos, madre política y demás parientes (ausentes), hermana Mariana, hermano político Leandro Campabadal y la razón social JUAN CARAVACA Y C.ª, S. C., de Sevilla, les ruegan lo tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir a alguna de dichas misas, por cuya atención les quedarán agradecidos.

Tarragona, 28 de Mayo de 1933.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

EL DUELO SE DA POR DESPEDIDO

VIDA RELIGIOSA

Dominica dins l'octava de l'Ascensió

Semidoble. - Ornaments blancs

Complint l'orde de Jesús, els apòstols, després de l'Ascensió, esperaren en oració en el Cenacle la vinguda de l'Esperit Sant que els havia promès. Aquest ambient d'espectació i de pregària es renova avui en l'Església. En l'Evangeli, Jesús ens anuncia la missió de l'Esperit consolador, que serà cridar als apòstols, i així mateix a tots nosaltres, a ésser fidels a la vocació de deixebles seus en mig les persecucions, treballs i tentacions que caldrà sofrir. Sant Pere, en l'Epístola ens instrueix sobre l'actitud que cal observar: la vigilància enfront les sollicituds del món i del pecat, la pregària i l'amor al pròxim.

Antigament en aquest dia mentre el Papa predicava, anunciant la pròxima vinguda de l'Esperit Sant, es feia caure una pluja de roses, figura dels dons del mateix Esperit Sant, i per això és anomenat aquest dia Diumenge de les roses.

EVANGELI

† Continuació del sagrat Evangeli segons sant Joan. En aquell temps: Digué Jesús a sos deixebles: Quan vindrà el Consolador que jo

us enviaré del Pare, l'Esperit de veritat que procedeix del Pare, ell donarà testimoni de mi i vosaltres també en donareu testimoni, perquè des del començament son amb mi. Aquestes coses us he dites perquè no us escandalitzeu. Us foragitaran de les sinagogues i s'acosta l'hora en què el qui us llurará a mort pensarà fer un servei a Déu. I aquestes coses us faran perquè no coneixent al Pare ni a mi. Us he rit això, perquè quan sigui l'hora arribada, us recordeu de qui us les havia dites.

(Del Missal Romà de "Foment de Pietat").

Missa per a demà

De santa Maria Magdalena de Pazzi, Verge. Semidoble. Color blanc.

Missa per dimarts

De sant Ferran, Rei i Confessor. Doble de 2.ª classe. Color blanc.

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de Sant Magi. Hores d'exposició: Matí: de vuit a onze. Tarda, d'un quart de cinc fins a les vuit.

El dia primer de Juny comença ran a l'església de l'Hospital.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. - A les sis, Rosari de l'Aurora. Misses de dos quarts de sis a nou, cada mitja hora, i a les deu, onze i dotze, aquesta amb homilia.

S'entra al Chor a dos quarts de deu. Després del cant de "Prima" i "Tertia", processó claustral, ofici solemne i cant de "Sexta" i "Nona".

Capella de la Verge del Claustre. - A les set, missa amb homilia i mes de Maria.

A les vuit, missa resada. TRINITAT. - Misses de dos quarts de set a dos quarts de nou. En la de les set, punt doctrinal i en la d'evuit, homilia. A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

Tarda, a les tres, ensenyança de la Doctrina cristiana.

Reportatges "AUDAX"

Baix el símbol de la Ginesta

Existeixen a Tarragona diverses entitats, joves per llur recent fundació, joveníssimes pels elements que les componen, que malgrat romandre ignorades del gros públic, desenrotllen modestament, sense reclams llampanants i ficticis, una meritíssima tasca social i profundament catalanesca que val la pena d'ésser tinguda en compte o almenys d'ésser coneguda.

Dies passats donàrem a conèixer els cixerits Minyons de Muntanya, avui ho farem de la simpàtica GINESTA i en reportatges posteriors, si a Déu plau, ens ocuparem de les restants a fi que els nostres llegidors puguin captentir-se de les nobles activitats desenrotllades per les joventuts selectes de nostra ciutat.

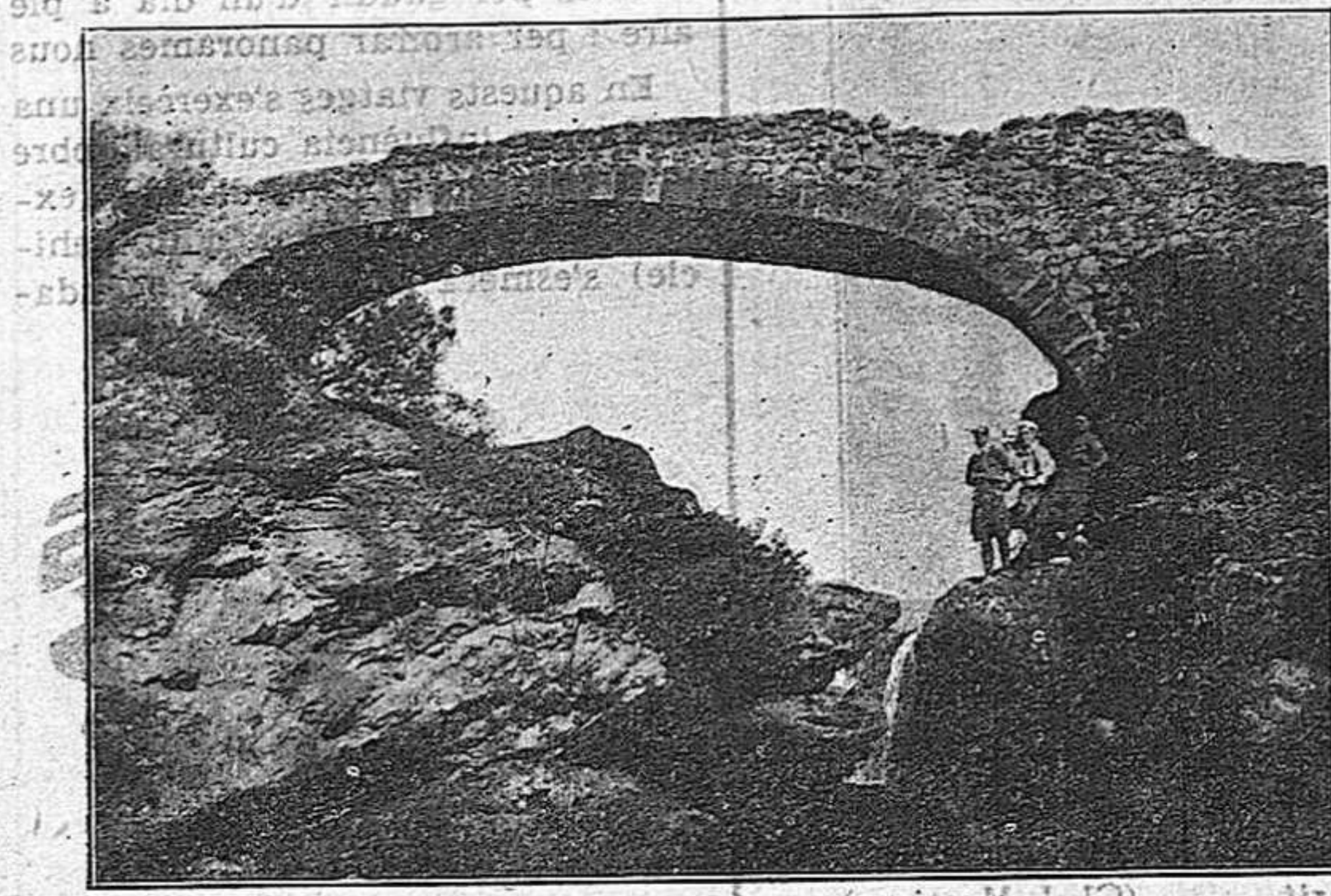
LA GINESTA

Amb aquest nom de la bella flor suara en plena florida és coneguda la jove AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA GINESTA, domiciliada a l'estatge de Foment d'Estudis, en plena Rambla, que aquests dies commemora la cinquena data de son natalici, doncs fou constituïda l'abril del 1929, quan la repressió dictatorial no permetia l'expansió franca dels ideals de la joventut catalana.

Poc podien pensar aquells dies els joves fundadors de l'entitat el que ells mateixos, ajudats d'altres companys, arribarien a fer baix el símbol de la groga i flairosa Ginesta! Perquè pel que hom observa al recinte de l'història, l'èxit ha sorprès als mateixos organitzadors.

I tant es de meritòria la tasca de l'Agrupació en quan s'ha de considerar que totes les activitats empreses i gestions són iniciades, planejades i dutes a terme pels pocs membres que constitueixen.

gariador i un pagès de seny ajuden als d'assus dits, amb força encert en les tasques burocràtiques i, son sempre amatents a apoiar totes les iniciatives de llum; dos joves de bona voluntat, ahr estudiants avui graduats, plens d'insadollables afans de cultura i patriotisme proposen belles iniciatives i encertades orientacions patriòtiques i socials que, completades i àdhuc superades pel elements anteriors, en continuada renovació, menen l'entitat vers nous horitzons que la fan ésser considerada i estimada de les millors del seu gènere; per arrodonir un estucador i un industrial, pròctipus dels establerts a la plaça de la Font, cuiden de mantenir el nivell de socis amb continuades inscripcions, de proposar tranquils i breus excursions matinals i de tirar per terra, o almenys refredar, els entusiasmes dels que precedeixen en la relació, sense arguments dialèctics que ho abonin però amb la decisiva raó (a voltes fantasmagòrica)

Pont del Moro (Alcover)

(Cl. A. Miquel)

vembre i desembre ja havia organitzat una sèrie de tres conferències a càrrec de prestigioses personalitats de l'excursionisme i de les ciències arqueològiques. No menys lluida fou la tasca de les anyades successives com es podrà apreciar distingint-se cada període per una innovació o altre.

EL PORTAVEU

Fundat tres mesos més tard que l'entitat, acuradament publicat en format de fulletó en octau, cada nombre constitueix el mot d'ordre del grup i dona les orientacions a seguir.

L'encapçalat el segell del grup, inspirat dibuix del professor Valentines, i el títol "Portaveu de l'Agrupació Excursionista Ginesta" i son contingut divers es fa delitós de llegir. La colecció completa, catorze números, constitueix un interessantíssim arxiu i conté signatures ben notables: d'un cop d'ull copsem els noms dels senyors Maspons i Anglès, Blasi i Vallespinosa, Melendres, J. Iglésias i Mn. Jaume Bofarull (a. c. s.).

A la portada de quasi tots els exemplars, baix el títol invariable "Bells indrets de nostra terra" hi son publicades excel·lents fotografies dels llocs visitats pels excursionistes de l'Agrupació.

CONFERENCIES I CURSETS

Preocupació constant dels membres directius ha estat sempre la formació cultural i tècnica dels associats i en son mostra les conferències que, iniciades l'any mateix de la constitució de l'entitat han seguit sense interrupció en anys posteriors.

Per la tribuna de la Ginesta passaren l'any 1929, En Josep Iglésias amb la lectura resumida de l'eruditíssim treball que més tard fou publicat baix el títol "Delimitació del Camp de Tarragona", don Francesc Blasi i Vallespinosa del C. E. de Catalunya, qui dissertà sobre "Evolució de Mérida Romana", il·lustrant el relat amb projeccions lluminoses.

L'any 1930 En Josep M.ª Batista i Roca, Secretari general de Pelestra exposà el seu punt d'obir respecte a "L'esport i el millorament de la joventut". Fruit d'aquesta conferència en fou la creació d'una Secció de Minyons de Muntanya a la nostra ciutat, de la que ja tenen coneixement els lectors per la ressençió que en donàrem el diumenge passat.

Aquest mateix any el doctor Sans Salafraça explicà un breu cursset de primeres cures que fou força aprofitat alternant amb converses explicades pels mateixos socis sobre temes de topografia, geologia i geografia.

A primers del 1931 el que era Director del Museu Provincial, l'intel·ligent home de lletres valencià En Felip Mateu i Llopis ens donà les seves impressions sobre "L'actual moviment cultural de València davant l'hora present de Catalunya" excelent dissertació que, gràcies al

La crònica d'aquells primer Campament fluida de la ploma lleugera i airosa d'en Fort fou impresa en bonic fulletó, constituint la segona publicació de l'A. E. Ginesta.

L'any passat es repetí aquesta acampada a la platja de la Pineda assistint-hi a més de la Delegació de Pelestra i Ginesta, organitzadors del primer, la Secció excursionista de l'Orfeo, dues tendes de Barcelona i alguna tenda particular de nostra ciutat. Actualment hom prepara la III acampada amb augment d'inscripcions.

Es evident doncs que el camping ha sigut arrelat a les Comarques tarragonines.

DIADES PATRIÒTIQUES

Perquè els Minyons retessin l'homenatge degut al seu Patró i per reivindicar alhora el culte degut a l'estrenu cavaller Sant Jordi, Patró de les terres catalanes, l'A. E. Ginesta promougué una reunió d'entitats culturals i patriòtiques per restablir solemniament la seva Diada, que fou celebrada amb tota esplendor.

Els neguits patriòtics de la Ginesta es manifestaren també el 2 d'agost d'aquell any en la jornada plebiscitària, fent una activa i original propaganda en pro de l'estatut d'autonomia.

1933...

Seguirà la Ginesta la seva marxa ascendent? Augmentarà les seves forces? O, pel contrari desapareixerà per donar més vigor a l'excursionisme local? Veus ací els interrogants que hauran de quedar contestats abans de finir l'any. Confiem en que, quivulla que sia la determinació escollida serà la més profitosa per l'excursionisme pairal.

generós oferiment d'una il·lustrada personalitat simpatitzant amb Ginesta pogué ésser impresa en elegant opuscle, iniciant-se així les publicacions de l'Agrupació. Darrerament, amb motiu de l'exposició de material de camping i excursionisme, els aficionats a aquets esports tingueren ocasió de escoltar l'interessant narració de una acampada a la Costa Brava, il·lustrada amb projeccions.

1930. DISCIPLINA I FORMACIÓ EXCURSIONISTA

Seguint les orientacions donades per les entitats barcelonines, especialment de "Pelestra", els dirigents de l'A. E. Ginesta l'any de la xifra que precedeix, dirigiren els seus esforços a orientar sos adeptes vers l'excursionisme. Una colla marrera tingué vida curtíssima degut a les dificultats per trobar embarcació; no arribà a arrelar l'institució dels Guies Excursionistes, però en canvi quedà ben ferma la de Minyons de Muntanya, avui en plena vida.

Detall del Bosch de l'ermita de Sta. Maria (Pratdip) (Fot. J. Martínez)

1931. L'ACAMPADA A LES TERRES TARRAGONINES

L'any anterior, gràcies a una encertada administració de la direcció hom havia pogut adquirir una magnífica tenda doble sostre de tela d'avió, llengueríssima i clegant que donava bo de veure-la plantada. Els socis de l'Agrupació la dreçaren triomfal a Montserrat, a Alcover, a la Serra la Llana i a la de Prades, a Poblet i a tants de altres indrets, esdevenint cada volta més enamorats d'aquesta varietat de l'excursionisme.

Tant mateix valia la pena de que un esport tan xiroi fos conegut i practicat amplem. Calia llançar-lo i aquesta fou la dèria i la realitat del 31. Es trobava a Tarragona N'Eufermià Fort, jove decidit i faciós, qui s'ho engonà de tal faísó que en poc menys de tres setmanes tingué organitzat el I Campament de les Comarques Tarragonines que es celebrà els dies 24, 25 i 26 de juliol a la Vall de Montblanch, amb un èxit sorollós. El camping havia estat introduït per Ginesta!

LES EXCURSIONS: COM ES PLANEJEN I COM ES REALITZEN

Fins ací havíem relatat per ordre cronològic les tasques d'ordre general introduïdes i practicades per Ginesta, però no hem dit res de l'objecte cabdal de l'Agrupació: fer excursions.

D'excursions s'en fan de dues menes: les col·lectives, familiars o de turisme i les senzilles o de colla en les que radica el ver excursionisme.

Cada excursió és projectada per un membre de l'entitat, qui cerca l'itinerari que millor li plau, pren nota dels horaris de trens o d'autobús que cal agafar i dona el pressupost dels viatges, anunciant-se tots aquestos detalls en el programa que a la bestreta publica el portaveu, a la taula d'anuncis i quasi bé sempre, als periòdics de la localitat. Però no és això tot. El vocal de ruta, com es nomena el que proposa l'excursió, dirigeix i ordena el normal desenvolupament de la mateixa i mena els companys pels llocs determinats d'antuvi, sense marrades ni retards.

Publicacions de l'Agrupació Excursionista GINESTA

L'actual moviment cultural de València, davant l'hora present de Catalunya

Conferència llegida el 22 de febrer de 1931

a l'estatge de l'Agrupació PER EN FELIP MATEU I LLOPIS

Doctor en Ciències Històriques Arxiver - Bibliotecari Director del Museu i de la Biblioteca Provincial's

TARRAGONA 1931

Facsimil d'una de les publicacions de l'A. E. Ginesta

LA JUNTA

O Consell Directiu, segons la importància que us sembli bé de donar-li. Aquest grup selecte de joves voluntosos i decidits ajudats ben poc de comptadíssims socis de número son els qui porten el pes de tota l'obra cultural i excursionista.

La composició d'aquesta selecció directiva no pot ésser més diversa i complexa alhora, però d'una complexitat que ateny tots els caires de l'Agrupació. Tres oficinistes curen de l'arxiu de les publicacions, de portar al dia tota la correspondència, convocatòries i lletres de cortesia que cal adreçar sovint a les persones que honoren a l'entitat, així com també cuiden de que els assenyalaments del llibre de caixa siguin fets a ús i estil de bon comptable i de la confecció del Portaveu, publicació periòdica; un fuster bon xic

"de que hi ha molts socis que no hi estan conforme".

Amb llugeres variants, poc més poc menys, el Consell Directiu sempre ha estat constituït de la faísó descrita.

L'EMBRANZIDA

Rességuim les dades que tenim a mà, gentilmente posades a la nostra disposició pel President de l'Agrupació N'Alfons Miquel, ens permetem opinar que el naixement de Ginesta fou producte d'una necessitat social sentida amb vehemència per un grup d'amics i companys d'afició. L'impetuosa progressiva que notem en les primeres activitats ens dona lloc a pensar d'aïtal manera.

A l'abril és fundada l'Agrupació al mes de juliol ja llença el primer portaveu i pels mesos d'octubre, no

Tingueu en compte que el vocal de ruta no projecta l'excursió per anar-hi sol... i ací hi ha el seu mèrit. Procurarà documentar-se abastament amb les guies, monografies històriques o geogràfiques que descriguin llocs per on ha de passar, a fi de poder donar una bona explicada dels mateixos als

rició que després de revelades, retocades o ampliades, segons gust i art de l'artista en el laboratori que té muntat l'Agrupació amb un important stock de material, en el que sobressurt una amplidora de preu.

Sovint s'estableixen premis i concursos per estimular aquesta afi-

riquesa artística o per llur bellesa natural o per llur tradició; facilitant el coneixement dels indrets remarcables de la nostra terra a aquelles persones d'edat madura que altrament no els seria fàcil conèixer. Aqueixes excursions, a pretext d'ésser pels familiars dels socis facilitin l'esbarjo de molta gent de variada condició que s'inscriuen amb fretura a les llistes obertes per gaudir d'un dia a ple aire i per arribar panorames nous

En aquests viatges s'exerceix una vertadera influència cultural sobre la massa ja que cada delegat (excursionista encarregat d'un vehicle) s'esmera en ilustrar deguda-

ment als viatgers que li són confiats contestant amb deferència quantes preguntes li son dirigides.

L'entitat estimula als socis perquè organitzin aquestes excursions col·lectives i tots els membres hi posen el coll perquè sien ben atractives i nombroses, doncs aquests viatges ben administrats deixen un remanent metàl·lic força apreciable

Es calcula en unes duescentes les persones convocades cada any en aquestes excursions sens incloure-hi les que acudeixen als aplecs generals.

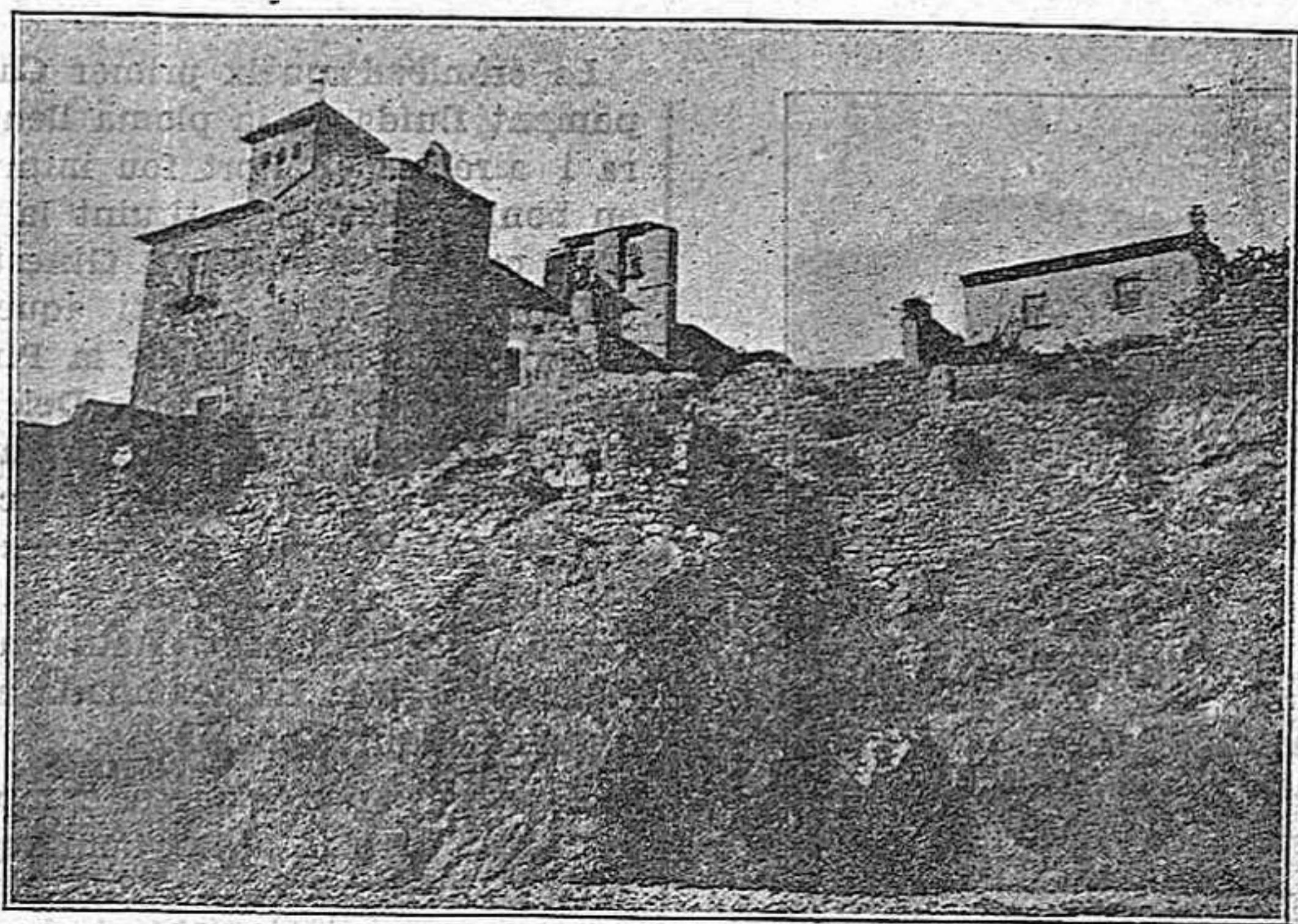
La Ginesta ha fet famoses les excursions col·lectives a Sant Magí de la Brufaganya, Patró de la ciu-

tat essent digne de notar la realitzada el 17 d'agost de 1930 en que els expedicionaris vorejaren el centenar i mig.

Fa cosa de dos anys s'introduí l'innovació d'anar explicant als viatgers en el transcurs del viatge les incidències més remarcables del mateix per mitjà d'altaveus, cosa que fou del gust de tots els excursionistes que sovintment demanaven s'els ampliés l'informació.

I faré punt per no cansar-me i no cansar-vos. Tota aquesta tasca desenrotlla una modesta agrupació de joves que potser no havien conegut fins avui.

JOSEP DE LA VALL

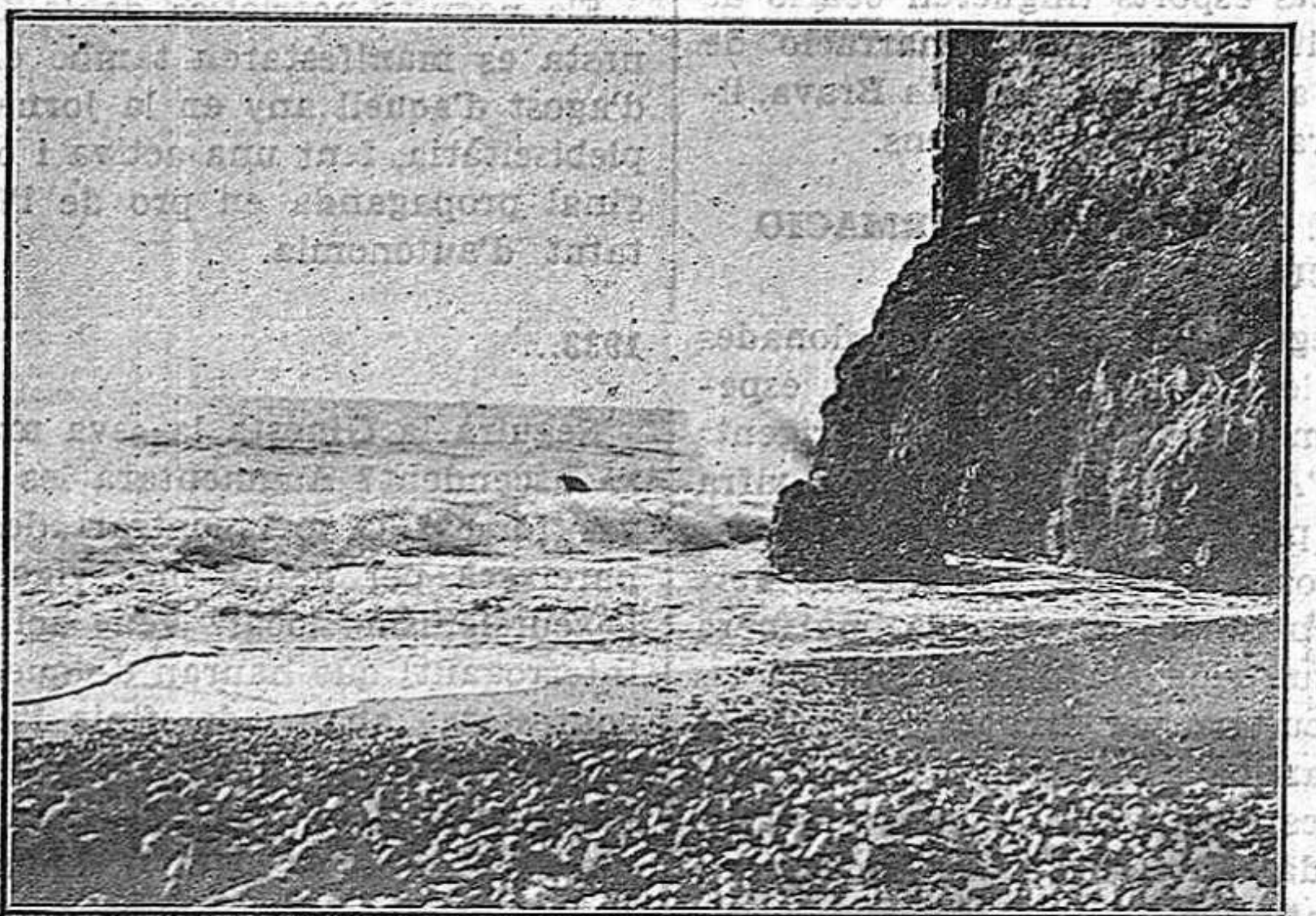
Un detall poc conegut del Castell de Tamarit (Cl. J. Martínez)

companys de l'Agrupació, el dijous abans de la sortida. D'aquesta explicada i de la simpatia i bon caràcter del vocal depén el que en comptes de surtir tres acompanyin deu, que és indiscutiblement la millor xifra.

Aquesta manera de realitzar l'ex-

ció, mereixent menció apart el concurs de fotografies del II Campament social de Ginesta, qual primer premi consistí en una artística copa de metall blanc, ofrena de l'Honorable President de la Generalitat.

Les fotografies més reeixides son

Una bella reconada de la platja de Tamarit (Cl. F. de Cantacorbs)

cursió és el millor sistema d'autoeducació que pot senyalar-se, com ja hauran notat els llegidors.

En el recorregut de l'itinerari els aficionats a la fotografia sovint demanen uns minuts de parada per copsar paisatges de vegetació frapant o construccions arquitectòniques en perill de desapa-

publicades al Portaveu, havent merescut aquesta distinció les que es publiquen en el present reportatge

TURISME. L'EXCURSIO FAMILIAR

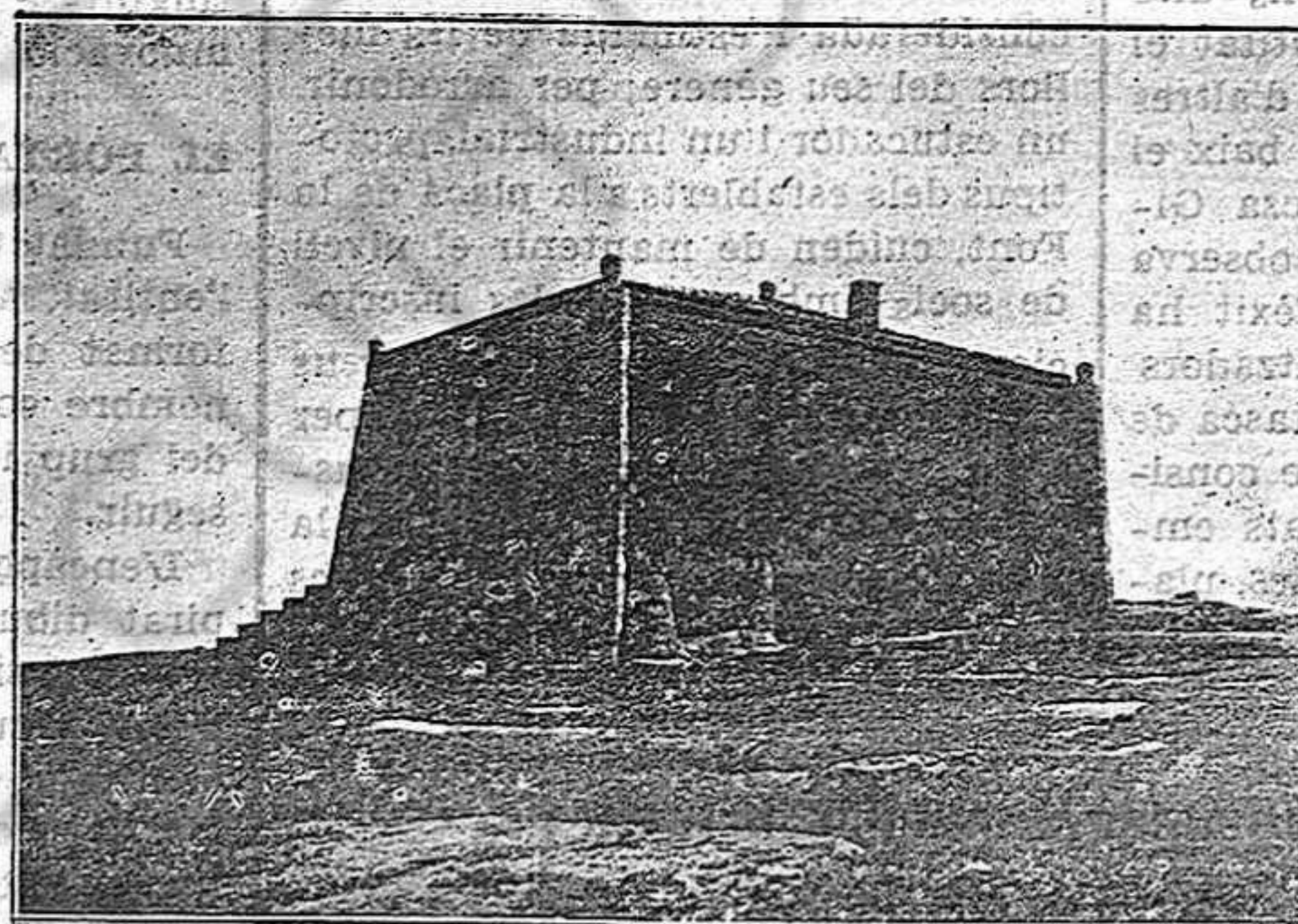
A la primavera i a l'estiu, simultaneant les excursions a peu s'organitzen excursions amb autocar a diversos llocs atractius per llur

PORTAVEU DE L'AGRUPACIÓ Excursionista Ginesta

RAMBLA SANT JOAN, 46 TARRAGONA

BELLS INDRETS DE NOSTRA TERRA

Xalet de les Airasses (La Mussara) (Cl. A Miquel)

ANY, II JULIOL, AGOST I SETEMBRE, 1930 NÚM. V

Facsimil del Portaveu de l'A. E. Ginesta

Cuando venga a Barcelona no se le olvide

visita que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates y beneficiarse en crecido interés, con las compras que haga

Recuerde siempre nuestras Secciones

- de Laneria - Sedería - Tejidos de algodón - Lencería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastrería para Señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Alfombras - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)

SI NO TENIU ENCARA RADIO... I SI LA TENIU, PERO NO ESTEU SATISFETS.

Si tot hi estant-ho voleu conèixer les darreres novetats... Som Representants Oficials de PHILIPS RADIO...

AGENCIA "OFICIAL DE PHILIPS RADIO" PER TARRAGONA I COMARCA

Pau Ricomà Rambla 14 d'Abril, 48 TARRAGONA

DEPORTIVAS

Fut-bol

EL "CASAL" A TORREDEMBARRA GUANYA AL "F. C. CATALUNYA" PER 3 A 0

Abans d'ahir es jugà a Torredembarra l'anunciat partit entre el F. C. Catalunya d'aquella població i el "Casal Catequístic" de nostra ciutat.

aquest en totes les ocasions la seva porta, valent-se de les seves accostumades sortides plenes de valentia i de l'ajuda de la línia defensiva formada pels inigualables jugadors Aleu i Rivas.

QUARTS DE FINAL DEL CAMPIONAT COPA D'ESPANYA

Són els següents: Múrcia - Espanyol, Betis - València, Madrid - Sporting, Corunya - Atlètic Biliba... TORNEIG A PRIMERA CATEGORIA... TROFEU "EL MUNDO DEPORTIVO"...

Hoc-key

MATX INTERNACIONAL A LAUSANNE, SUISSE. Avui es juga a Lausanne (Suïssa), el IV matx internacional d'hockey entre Suïssa i Espanya.

Basket-Ball

DE CAMPIONAT, ACTUARAN AVUI ENFRONT LA PENYA SEMPRES AVANT A VALLS, EL TITULAR I EL RESERVA GIMNASTIC. Com ahir dèiem, revestelx gran importància per al Gimnàstic retornat triomfador de Valls, cosa gairabé difícil, però no pas impossible...

CAMPIONAT DE BASQUET BOL

PROVINCIAL A SEGONA CATEGORIA. Calendari: 28 Maig: Sempre Avant - Gimnàstic, descansa Esquizo S. C. 4 Juny: Esquizo S. C. - Sempre Avant, descansa Gimnàstic. 11 Juny: Gimnàstic - Esquizo S. C., descansa Sempre Avant.

ATENEU DE TARRAGONA

El dimarts, dia 29, a las set de la tarda, el Director del Institut Frances de Barcelona, don Juan José M. Bertrán darà una interessant conferència con proyeccións i instruccions musicals sobre el tema "LA PROVENIENÇA".

Rem

BOTADURA DEL "LLUIS GRANADA"

A les 11 d'avui matí i en el verader del Club Nàutic es procedirà a la botadura del iol a 2 remers i timoner recentment adquirit pel Club Nàutic a n'el seu constructor en Joan Calbet contramestre del mateix. El nou iol serà batejat amb el nom de "Lluís Granada" amb recordança al que fou President de l'entitat, per tots tan volgut.

ELIMINATORIES

A les 7, d'aquest matí, si es que la puntualitat impera, es correrà al molí una regata eliminatòria, per al desplaçament als Campionats d'Espanya, a Alicante, entre les tripulacions següents: Marca, Fort, Martínez i Bové amb Andreu al timó, en un bandol, i Serres, Villasevil, Huguet i Campillo, amb Dattoli a l'altre.

EXCURSIONISME

L'EXCURSION D'AVUI A POBLET COMMEMORANT EL CENTENARI DE LA RENAISSANCE CATALANA. En tren especial des de l'estació del Nord, sortiran aquest matí a les 7'15 els expedicionaris que assisteixen al Centenari de la Renaixença Catalana. El retorn s'efectuarà a les 8'15.

CAVALLERS

Compreu vostres carteres, per taques i moneders allí on pugui donar-vos una garantia de la seva qualitat. La "CASA COCA", única especialitzada en tots els articles de pell, vos ofereix. Grans existències dels famosos articles d'Ubrique. Conte de Rius, 7 - Tarragona

DOLORAL

Para uso externo Reuma, Neuralgias y Contusiones. De venta en la farmacia de MANUEL MARTINEZ COS DEL BOU, 2 - TARRAGONA

Cuide usted su estómago porque es la base de su salud. Yo padeci también como usted, pero me curó el DIGESTÓNICO del Dr. Vicente

GAECTILLA

VISITA A NUESTRA CIUDAD. Esta mañana, a las nueve, llegarán procedentes de Monistrol los Antiguos alumnos de los Hermanos de las Escuelas Cristianas, residentes en aquella población, con el fin de visitar los principales monumentos de nuestra ciudad.

Las personas mayores que deseen asistir a la "Diada Catequística" de Montserrat pueden dirigirse al Seminario o a cualquiera de las parroquias de la ciudad, debiendo entregar en el momento de la inscripción once pesetas, importe del viaje de ida y vuelta en confortables autobuses.

En los bajos del número 76 de nuestra hermosa Rambla, se ha instalado un establecimiento para la venta de plantas y flores, detalle interesante, hace tiempo deseado. Su dueño, el antiguo y competente horticultor y floricultor, nuestro amigo particular don José Cervelló, se propone tener a disposición del público las clases más selectas y delicadas.

